

สุจริตธรรม เหตุแห่งความสุขที่แท้จริง

พระราชสุทธินิยามมงคล

๕ กันยายน ๒๕๔๑

P13003

เจริญพรบรรดาญาติพี่น้องทุกท่าน พุทธศาสนิกชน ในวันนี้เป็นวันธรรมสวนะเป็นวันพระ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ตรงกับวันสารทจีน เป็นวันการเคารพบูชาบรรพบุรุษ ทำบุญให้ชีวิตของเราที่อยู่รอดปลอดภัยมาครั้งปีแล้ว วันสารทจีนวันนี้ เราควรจะนึกถึงพ่อกับแม่ เรามีแม่ได้คนเดียว มีพ่อก็ได้คนเดียว พ่อเราเป็นสมเด็จ แม่เป็นพิมพ์พญา สมเด็จบางนางพญาหนา บางด้วยกิเลส คือพ่อ หนาด้วยแม่ แม่แบบ แม่แผน แม่แปลน ต้องหนาแน่นอดทน ตรงนี้ไม่มีใครรู้ สมเด็จโตท่านบอกว่าสมเด็จต้องบาง นางพญาต้องหนา ถ้าใครมีพ่อเป็นสมเด็จ มีแม่เป็นนางพญา บ้านนั้นจะสวยสดงดงาม ชูราศี มีสุจริตธรรมเหตุแห่งความสุขที่แท้จริงของชีวิต

วันนี้จะพูดถึงเรื่องสารท สมเด็จบาง นางพญาหนา ถ้าท่านเจริญกรรมฐานได้จริงท่านจะรู้ว่า หัวใจบางไม่หนาแน่นด้วยกิเลส แต่แล้วขัดเกลาเสียให้บางคือสมเด็จ จิตใจบางแล้วท่านจะมีความคล่องแคล่วว่องไว รวดเร็วทันใจ ถูกต้องเป็นธรรม นางพญาหนาคือแม่ แม่แบบ แม่แผน แม่แปลน หนักแน่น อดทน สร้างกุศลให้ตัวเอง อดทนต่อสู้กับเหตุการณ์ อดทนอดออมประนีประนอมยอมความ พ่อเอ๋ยให้หัวใจมา ทำให้มันบาง อารมณ์อย่าให้มันหนา อารมณ์หนักแน่น อารมณ์อย่าห้วนไหว ต้องบางด้วยกิเลส เป็นเหตุทำให้จิตใจผ่องใส มันจะใสเหมือนลูกแก้ว คลาดแคล้วบ่วงมาร จะไม่มีเวรมีภัย จะไม่มีมารผจญแต่ประการใด

พระเครื่อง เขามีความหมาย สมเด็จแท้ ๆ ต้องบาง นางพญาต้องหนา ถ้าใครมีของแท้ต้องหนา แม่บางใช้ไม่ได้ พิมพ์แตกหมด จำไว้นะ แม่แบบพิมพ์บาง พิมพ์แตก ออกแตก ห้วนไหว เหลาะแหละ หละหลวม เหลวไหล ขึ้นห้วยลงเขา เป็นแม่ไม่ได้ ต้องหนา หนาแน่นด้วยความอดทน อดกลั้น อดออม ประนีประนอมยอมความ

วันนี้วันสารทรำลึกถึงพ่อแม่ รำลึกถึงครูบาอาจารย์ ครูลักครูจำ ครูแนะครูนำ ครูพร้าครูสอน วันนี้เป็นวันรำลึกถึงบรรพบุรุษของเรา รำลึกถึงพ่อไปหาปู่ รำลึกถึงแม่ไปหายาย รำลึกถึงวิชาความรู้ รำลึกถึงครูบาอาจารย์ ร่ายเวทพระคาถา สิบนิ้วประนมกัมเกศพระเกศา ไหว้ครูลัก ครูจำ ครูแนะครูนำ ครูพร้าครูสอน คือวันนี้ ไม่มีใครรำลึกเลย มากันเยอะ มีสองคนรำลึกถึงครูได้ มาไหว้ครู ครูก็จะให้พร ฤๅษีนารอด ฤๅษีนารายณ์ ฤๅษีตาไฟ คนที่จะระลึกถึงคุณงามความดีของความดีอันนี้ไม่มีเลยในวันนี้ สารทจีนไม่ใช่เรื่องเหลวไหล ไหว้กันมั่ง

หรือเปล่า อาตมาไหว้ทุกวัน ถึงสี่วันสารทจีนหรือตรุษจีน ไม่เป็นไร เพราะไม่ลืม ดีสามไหว้แล้ว ไหว้พ่อไหว้แม่ ไหว้ครูบาอาจารย์ ครูทั้งลักครูทั้งจำ ครูทั้งแนะนำและพร่ำสอน ไม่เคยลืม เราถึงจะมีวาสนา คนที่มีบุญวาสนาได้ ก็ต้องมีจุดมุ่งหมายอันนี้ ถ้าท่านเจริญกรรมฐานจะพบพ่อบาง ก็เลสท่านจะเบาบางลงไป จะเบาอกเบาใจ ท่านจะมีจิตใสสะอาดบริสุทธิ์ มันบางไม่หนาแน่นเหมือนอวิชาและตัณหา

ท่านทั้งหลายเอ๊ย มีแม่ แม่แบบ แม่แผน อดทนต่อสู้กับแดดกับฝน อดทนกับหนาว ร้อน ร้อนแดด ร้อนอะไร ก็ต้องทน พี่น้องที่รัก ร้อนแดดที่แผดเผายังได้หลบเข้าตรงต้นพฤษภา ร้อนรักหนักอูรา จะหลบเข้าที่ไหนประการใด ทุกท่านไม่เคยทราบ ถ้าท่านนั่งเจริญกรรมฐานท่านจะซึ่งใจน้ำตาแทบจะหล่น หล่นลงมาในวันนี้คือวันรำลึกถึงแม่พ่อ รำลึกถึงแม่ ต้องให้รำลึกถึงยาย ถ้าไม่มียายไม่มีแม่ น้ำตาแทบจะลวงใหม่ในวันนี้ ไม่ลวงเลยสนุก วันนี้ นั่งกรรมฐานสนุก ท่านจะพบทุกข์ตลอดกาลปวสาน ไชหรือไม

ถ้ารำลึกถึงพ่อเรา เราก็ต้องนึกขึ้นสอง เรามีพ่อได้เพราะมีปู่ ถ้าไม่มีปู่จะมีพ่อไหม ไม่มีแล้ว ถ้ารำลึกถึงสองอย่างคือตากับยาย ปู่กับย่า รับรองท่านเจริญในวันนี้ รำลึกถึงครูบาอาจารย์ที่เรียนวิชาไว้ ท่านสอนวิชาให้เราใช้ใหม่ แต่ลืมรำลึกถึงครูหรือ ท่านจะทำอะไรไม่สำเร็จ ท่านจะเสกคาถาไม่ขลัง ท่านจะทำงานไม่ได้ผล ไม่ได้มรรคได้ผลแต่ประการใด ขอฝากพี่น้องไว้ทุกคนด้วย ลืมซะแล้วหรือ ลืมทั้งชาติภูมิมาตัญญู แหล่งให้เกิดวิชา แหล่งให้เกิดสภาพความดี ลืมแล้วหรือ

อาตมาจึงพูดให้ท่านฟังอยู่เสมอว่า อาตมาให้อะไรใครจะไม่จดไม่จำ เพราะไม่หวังผลตอบแทน มันเสียเวลาไปจำ แต่ข้าพเจ้าจะจำอันนี้ได้ ใครให้ข้าพเจ้าน้ำซั๊กถ้วยหนึ่ง ข้าพเจ้าจะจำจะจด กำหนดจดจำ อาตมาจึงเขียนวิทยานิพนธ์ขึ้นมา หนูจำ หมั่นจดหมั่นจำ นะลูกนะ หมั่นจำหมั่นจด สิ่งใดงามอย่าได้งด หนูหมั่นจดหมั่นจำเป็นตำรา หนูจะเกิดเป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี เป็นพิมพ์พญาแน่นอน เรียนรู้จดจำทำจริงทุกสิ่งและจดจำ

คนเราไม่ได้สนใจเรื่องนี้จึงไม่มีความดี ไร้บุญวาสนาเหมือนต้นไม้ไม่มีใบชะแล้ว นำเสียดายมาก เวลามาทิ้งพระธรรมเทศนา ขอให้ตั้งใจฟังหน่อย อาตมาตั้งใจให้เต็มที่เลยวันนี้ วันนี้เป็นวันเมตตา วันเมตตาชีวิต ทำไมเรียกว่าวันเมตตาชีวิต เป็นวันที่ฝากความคิดไว้ในความเมตตา จากปู่ย่าตายายบรรพบุรุษ อากัง อาม้า เราไม่ฝากความคิดอันนี้แล้ว เราจะเจริญไม่ได้ ถ้าเราจะทำอะไรไหว้ครู ไหว้พ่อไหว้แม่ก่อน ถ้าทำงานทุกอย่างนี้ไหว้พ่อแม่ซะหน่อย ไหว้ครูซะหน่อย ไหว้ผู้มีพระคุณซะหน่อย แล้วค่อยลงมือทำเจริญแน่ ลองดูนะ ได้ผลแน่นอน โยมเอาไป ถ้าทำอะไรไม่ไหว้ครู ไม่ไหว้พ่อแม่ ทำไปแล้วไม่มีใครช่วยนะ กำลังใจไม่มี ที่เราอยู่ทุกวันนี้ เราได้กำลังใจจากพ่อแม่ใช่ไหม ได้กำลังใจจากครูบาอาจารย์ ได้กำลังใจ

จากเทวดาประจำวันเกิด ประเสริฐแล้ว จึงมีพลังที่จะทำงานต่อไป อยู่ตรงนี้ก็คือกรรมฐาน จะทำให้ท่านมีชีวิตสดใส ท่านมีอารมณ์ดี ไม่เจ็บปวดด้วยความทุกข์ ไม่เจ็บปวดด้วยโทษ และไม่เจ็บปวดด้วยความผูกพยาบาท แผ่เมตตาได้เลย

แผ่เมตตาออกทางหน้าผากระหว่างคิ้ว จำไว้ ไม่ใช่สัพเพ สัตตาฯ อย่างนี้ อย่างที่ว่าไป อิทังโนฯ อิทังเมฯ รับรองร้อยครั้งก็ไม่ได้ผล ในรถก็แผ่ได้ ขอให้ครบวงจร แล้วตั้งใจตรงนี้ เหมือนอย่างเห็นหนอ... จำไว้เลยนะ หายใจเข้า อัสสาสะ บัสสาสะส่งเลยเท่านี้ รับรองได้ ไปติดเป็นตัวหนังสือได้ วันนี้จะมาเผยความจริง วันเมตตาของพ่อแม่มีต่อลูก เขาจึงไหว้อากง อาม้ากัน ไหว้ขนมแข่ง ไหว้ขนมเทียน เมื่อคืนนี้มัวไปสวดมนต์ในโบสถ์ เทศน์สอนพระ เลยลืมไปเลย ลืมไปที่ศาลเจ้า เพราะว่าเขาเอาขนมแข่งมาไว้ที่ศาลเจ้า เราจะได้ไปรับขนมแข่ง เลยขนมแข่งไม่ได้มีมาเลี้ยงโยมเลยวันนี้ เลยดลบันดาลไปถึงลพบุรี แม่สำรวจเจอกับข้าวมาเลี้ยงกันมากมาย เป็นหม้อใหญ่ ๆ เลย คนที่มีอะไรผูกพันแน่นหนาฝาคั่งมันจะลืมยาก

การแผ่เมตตาไม่ใช่แผ่ง่ายนะ แต่มีพลังส่งไหม แต่แผ่ออกไป เหมือนยิงปืนออกไป แต่ดินปืนหมด พลังส่งจรวดจะไปได้ไหม ไม่ได้ ตรงนี้น่าคิดสำหรับพวกกรรมฐานมาก วงจรยังไม่พอ ยังมีผูกพยาบาทปลงไม่ตก ยังมีอาฆาตเคียดแค้น ปลงไม่ตก ยังมีเคียดแค้นในใจ โกรธแค้นอยู่ในใจ แผ่ไม่ออก ปืนยิงตกปากกระบอก ชัดเจนมาก แต่เหตุใดหนอ เราอยู่ที่เมืองไทย แผ่เมตตาไปยังยุโรปได้ แค่วินาทีเดียว โยมลองหลับตา ออกจากวัดอัมพวัน มีเลี้ยวซ้ายเลี้ยวขวาไหม ไม่มี หลับตาจิตถึงบ้านเลย มันทะลุฝาได้ นี่ตรงนี้น่าศึกษา วินาทีเดียวถึงบ้านแล้ว ถึงที่นอน ถึงโรงครัวแล้ว เพราะจิตนี้ทะลุข้างฝาได้ วิถีโค้งไม่มี มีแต่วิถีตรง สมมติว่าเราจะแผ่ไปทางนี้ แผ่ไปให้ถึงบ้านเราได้ไหม ได้ บ้านอยู่ทางนี้ แต่หันหน้าไปทางนี้ ได้ไหม ได้ จำไว้ หลับตาบ๊ีบ มันจะไปของมันเลย ไปข้างหลังทันที ไม่อย่างนั้นผูกตาจะอ่านหนังสือได้หรือ ผูกตาแล้วอ่านหนังสือได้ นี่เป็นแบบเดียวกัน วันนี้จะพูดให้โยมเข้าใจ แต่พูดมานานแล้วไม่มีใครฟัง เพราะคนหลายประเภทด้วยกัน หลายชนิด หลายเหตุหลายผล หลายกาล หลายฐานะ หลายปัญญา โยมโปรดพิจารณา

การเจริญกรรมฐานไม่ได้ยากแต่ไม่ใช่ของง่าย แต่ก็ไม่ยากสำหรับผู้มีศรัทธา ถ้าโยมมีศรัทธาตั้งใจเป็นของง่าย ถ้าโยมไม่มีศรัทธา ไม่มีความมั่นใจ เป็นของยากมาก ยากที่สุด ถ้าโยมมีศรัทธาปลุกฝังตั้งศรัทธาให้มั่น เหมือนปลูกต้นไม้ให้มันงอกงาม จะง่ายมาก แต่เราไม่เอากันเอง ไม่อดทน

เอาพระมาคล้องคอก็ดีประจำกาย แต่สู้พระประจำใจไม่ได้ ถ้าพระประจำใจคือกรรมฐาน รับรองขลังศักดิ์สิทธิ์ ไม่ต้องไปเลี่ยมทอง ไม่ต้องเสียดสตางค์ แล้วก็ไม่ต้องห่วงเตี้ยวันนี้เป็นไง พระเลี่ยมทองคล้องคอทั้งนั้น ไปทางไหน นอนหลับไหม ห่วงพระที่คอไหม

พระรักษาเราหรือเรารักษาพระ นี่ถ้าใครมานั่งกรรมฐานอย่าใส่พระเลี่ยมทองมานะ มานั่งกรรมฐาน ตัดปลิโพธกังวลเสีย เรามาแล้วตั้งใจ ท่านจะได้พระประจำใจ ตรงนี้มีความหมายมาก

สมเด็จพระโตทำกำมือบางคนก็หาว่าชักลูกประคำ ข้อเท็จจริงท่านสอนมหาทอง กำปากกำทอ้ง ทำให้สร้างกรรมดีกรรมชั่ว ถ้าไม่มีกำปากกำทอ้ง มหาทองคงไม่มีกรรมดีกรรมชั่ว โกงสวนทุเรียนหลานเมีย เอาคืนให้เขาซะนะ เพราะเห็นแก่ปากแก่ทอ้ง มหาทองก็ไม่มีลูก นี่จังหวัดนนทบุรี เลยมหาทองก็รำลึกถึงบุญคุณสมเด็จพระโต จึงสร้างพระอย่างนี้ขึ้นมา จำไว้มหาทองเป็นคนสร้าง ตำรามี่ ท่านเทศน์ง่าย ๆ มหาทองกำปากกำทอ้ง เพราะปากเพราะทอ้ง โกงสวนทุเรียนหลานเมีย มหาทองบาปมาก มหาทองจะมีกรรมดีกรรมชั่ว ติดตัวแน่นอน แล้วเอวังก็มีด้วยประการฉะนี้ มหาทองร้องให้ ต้องคืนสวนทุเรียนไป เลยมหาทองก็สร้างพระสมเด็จพระโตท่านนี้ขึ้นมาเป็นที่ระลึก แต่ทุกคนไม่ได้รู้เลย มีความหมายทุกอย่าง

โยมจำไว้ทุกอย่างมีความหมาย สมเด็จพระโตแจวเรือจ้าง มีความหมาย สมเด็จพระโตไปเทศน์ใกล้ ๆ บ้านตาทอง ทำไมสมเด็จพระโตต้องแจวเรือ เพราะไอ้คนแจวเรือมันทะเลาะกัน มันด่าข้ามหัวไปข้ามหัวมา มึงมานั่งทะเลาะกันในเรือ กูจะแจวเรือเอง สมเด็จพระโตเอาผ้าจีวรพาดคอเข้า แล้วก็แจวกระโดกกระโดกไปถึง ส่วนมากคนจะมีดอกไม้ไปรับสมเด็จพระโตที่ท่าน้ำ เอาสมเด็จพระโตแจวเรือ สมเด็จพระโตไม่ได้แจว ขวัญโตแจว สมเด็จพระโตอยู่ที่วัดระฆัง ทำไมต้องแจวเรือด้วย ก็ไอ้สองคนมันทะเลาะกันเลยกูให้มันมาทะเลาะกันในเรือซะ ไม่งั้นอายุเค้า กูแจวซะเองสบายกว่า เลยเทศน์จบ ๑๒ นักษัตริย์ พอเทศน์เสร็จแล้วเจ้าภาพจึงสร้างสมเด็จพระโตแจวเรือขึ้นมาเป็นที่ระลึก จำไว้มีความหมายทุกอย่าง ไม่ใช่สร้างส่งเดช สร้างเพื่อเป็นเครื่องรางของขลังเอาสตางค์เขา ไม่ใช่ นะ มันมีความหมาย

โยมที่มาเจริญกรรมฐานก็มีความหมาย เอามาให้แม่หรือเปล่า เจริญกรรมฐานให้พ่อหรือเปล่า คุณหนูทั้งหลายที่เป็นสาว ๆ โปรดตั้งใจฟัง หนูบวชให้เนกขัมมะแทนน้านมแม่บ้าง เรากินน้านมแม่ ถึงบอกไม่ได้กินน้านมแม่ก็กินเลือดในอกของแม่ นี่แหละ แม่แบบ แม่แผน แม่แปลน แม่นางพญา จึงหนาแน่น แม่เรานี่อดทนหรือเกินที่เลี้ยงเรามา นะ รักลูกจึงปลุกฝังให้ลูกตั้งตน ฝึกการศึกษาให้ลูกได้ดีมีปัญญา มีวิชาตั้งตนให้ลูกเป็นคนดี แม่นี้หนาแน่น อดทนตลอด ไม่งั้นเลี้ยงลูกไม่ได้ เช็ดกัน เช็ดตุต เช็ดร่างแหให้ลูกได้ แต่ลูกให้พ่อแม่ได้ไหม แม่จึงต้องหนา เขาเปรียบไว้ว่านางพญาเป็นแม่ ถ้าใครมีแม่เป็นนางพญา มีพ่อเป็นสมเด็จพระโตวัดระฆัง รับรองลูกบ้านนั้นได้เพชรน้ำหนึ่งในดวงใจ

ที่พูดวันนี้ราคาหลายแสนนะ ถ้าคนไม่รู้สตางค์เดียวก็ไม่มี ความหมาย ถ้าคนรู้ ความหมายมันมีราคาที่ตีค่าไม่ได้ ถ้ารู้มีความหมายเข้าใจได้ จะรู้ว่ามันมีค่ามาก แต่คนที่ไม่รู้

ภาษาเลย มันไม่มีค่าอะไรเลย เหมือนไก่ ไม่รู้จักเพชรนิลจินดาแต่ประการใด ไม่ทราบความหมายที่เขาตีเข้าใจ โบราณจึงตีความหมายให้เราได้ไปศึกษา ให้เราได้มีโอกาส มีความคิด มีสติปัญญา คนดีอยู่ที่คุณค่า คนดีมีปัญหา คนไร้ปัญญาไร้เหตุไร้ผลเป็นคนเศษมนุษย์บุรุษโคมลอย ลอยไปลอยมาทั้งหญิงและชาย ไม่มีโอกาสที่จะดีได้ในสังคม นี้หรือเศษมนุษย์บุรุษโคมลอย

เอาตมาพูดให้โยมฟังเพื่อเอาไปคิด อย่าเชื่อเอาตมาเลย เอาตมา มีประสบการณ์กับปัญหาเรื่องนี้มาแล้ว อ่านออกหมดแล้ว จนขี้เกียจอ่าน ว่ารูปร่างหน้าตาอย่างนี้มาจากตระกูลใด มาจากเพศใด เหตุผลกฎแห่งกรรมจะซ้ำเติมเธอประการใด เธอจะตายที่ไหน จะนอนตายที่วัดอัมพวัน หรือที่เมรุที่ไหนก็ไม่ทราบ อย่าประมาทอาจต้องสงคราม โปรดสร้างความคิดตั้งแต่บัดนี้ วินาทีนี้เป็นต้นไป อย่าปล่อยให้มันเลยไปเปล่าปราศจากประโยชน์เลย โยมเรียกคืนไม่ได้แล้ว เหมือนพระมาบวชนี้ เมื่อไรจะออกพรรษาซะที แต่ไม่ใช่พระที่วัดนี้นะ พระรุ่นก่อน พระรุ่นนี้ดีมาก ดีที่สุด พระรุ่นก่อนนับ เมื่อไรจะออกพรรษาซะทีนะ นอนไม่หลับเลย เพราะจะรีบสึก บางองค์ศรัทธาทำกิจวัตร ศึกษาพระธรรมวินัย นั่งเจริญกรรมฐาน ออกพรรษาแล้ว โอโฮ! ตายจริง โอโฮเหมือนอยู่สองสามวัน ออกพรรษาซะแล้วหรือนี้ พระรุ่นนี้รุ่นมหามงคล รุ่นนี้ดี ไม่มีตำหนิเลย ไม่มีเมียงมีแมงเลย ไม่มีไฝต่างปล้อง ไม่มีไฝทั้งลำมันก็สวยทั้งลำ แต่อดมีแมงไม่ได้ ไม่มีไฝนี้มันมีมอดไชเหมือนกัน แต่ไม่ใช่พระนะ แต่เป็นไม้ไผ่ ไม้ไผ่มันมีรู ไม้ไผ่ต่างปล้อง ฟีน้องต่างใจ ท้องเดียวเหมือนกันยังไม่ได้เลย ตรงนี้หน้าคิดพิจารณาด้วย ก็ขอประทานโทษโปรดอภัยพี่น้องที่รัก ดีชั่วประการใด เราออกจากท้องแม่มา ไม่มีอะไรเลย นาฬิกาก็ไม่มี สร้างความคิดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ยากดีมีเงินประการใด แบงค์ก็ไม่มีออกจากท้องแม่มา เรือนก็ไม่มีซั๊กหลังออกจากท้องแม่มา แต่หนูมีความดี กับความชั่ว บุญกับบาปติดหนุมาแน่นนอน เข้าใจคำนี้ไหม

สุจริตธรรมนั้นเป็นความสุขที่แท้จริง ความสุจริตธรรมได้จากกรรมฐาน ถ้าคนไหนทำกรรมฐานขัดเกลาเป็นพ้อบาง คือสมเด็จบาง นางหนา แล้วจะรู้สึกนึกคิดขึ้นมาได้ แก้ไขปัญหาชีวิตได้ นี่แหละความสุขที่แน่นอน คือสุจริตธรรมเป็นความสุขที่แน่นอน ไม่มีอะไรผันแปรกลับกลอกหลอกหลงได้ ที่เราสร้างขึ้นมานะโยมนะ ขอฝากข้อนี้ไว้ด้วย อย่าอับเฉาอับจนต่อไปเลย มันเป็นการที่เสียกลวิธี เสียชาติเกิด ประเสริฐไม่ได้ ดีชั่วประการใดอยู่ที่ตัวของเรา ก็โดยปัจจัยตั้งๆ แล้วนั้น ก็เลสมันบางลงไปโยมจะรู้สึก เหมือนกับที่เรามานั่งกรรมฐานวันแรกปวดจะตาย นั่งไม่ได้หรอก ปวดหนอ... ยิ่งปวดหนัก คิดหนอ... ยิ่งคิดหนัก ก็ยังหนาแน่นอยู่ พอขัดเสียดให้เบา ๆ บาง ๆ สบาย นั่งได้เป็นวัน ๆ มันยังปวดอยู่ไม่เป็นไร ปวด

อยู่ก็ปวดไป อย่าไปสนใจกับมัน มันอยากปวดก็ปวดไป มันอยากตายให้มันตายไป อย่าไปสนใจกับมัน

หลวงพ่อนั่งอยู่ที่นี่ เมื่อโยมใหม่ ทำไมไม่พลิก จำไว้เลยนะเทคนิค เมื่อยก็ไม่บอกใคร เป็นครูบาอาจารย์เสียแปลนหมด แล้วจะไปสอนใครเขาได้ มันก็ปวด แต่ตั้งสติไว้เรามีทั้งแม่ ทั้งพ่อ ต้อง อุดทน เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป พ่อเราก็กาง โยมไปพูดในสังคมได้ ฝรั่งเศส สมเด็จ ต้องบาง พ่อบาง หัวใจ จิตบาง ไม่หนาแน่นด้วยอุปาทาน และอวิชชา ตัณหาทั้งหลาย ตรงนี้เป็นหลักปฏิบัติ รับรองได้ผลอย่างสมคาศปรารถนาทุกประการ คุณหนูโปรดฟัง เราเป็นแม่แบบ แม่แผน เป็นลูกผู้หญิงยิ่งเรื่อง เอ๊ะ! ทำไมผู้หญิงยิ่งเรือละ ผู้ชายพายเรือ ผู้หญิงทำไมจะไปยิงเรือ หรือจะพูดผิด เขาเรียกโงะนะ ผู้ชายพายเรือ ผู้หญิงนั่งเรือ ผู้ชายช่วยพายเข้าหลักนี้ซิ เมียดีกเหมือนแม่ ผัวดีเหมือนบ่าว เพราะฉะนั้นผัวผู้ชายก็ต้องพายให้ภรรยา นั่งไป ถูกไหม ชายข่าวเปลือกหญิงข่าวสาร โบราณว่า น้ำจะฟุ้งเรือเสือฟุ้งป่าอชฌาศัย เราก็จิตคิดดูบ้างเขาก็ใจ ถูกไหม ถ้าโยมมานั่งกรรมฐานจะตีความหมายออก ถ้าไม่มีสติปัญญา แก้ปัญหาชีวิตไม่ได้ ตีความหมายก็ผิด โบราณเขาพูดให้เราคิด

เดี๋ยวนี้เทคโนโลยีไม่ต้องให้คิด มีคอมพิวเตอร์ ไม่ต้องคิดแล้ว คิดเลขก็ไม่ต้องคิดนะ เสียสมองเปล่า ๆ คนเดี๋ยวนี้จึงได้แจ่วเลย โง่ที่สุด แจ่วที่โง่ที่สุด ไม่มีความคิด ถ้าเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่มี เครื่องคิดเลขไม่มี จะใช้ปัญญาได้ไหม ไม่มีเครื่องอุปกรณ์ ไม่มีเทคโนโลยี ไม่มีวิทยาศาสตร์ ช่วยได้ไหม ได้ด้วยปัญญา จำไว้ ถ้าไม่มีสติปัญญา ช่วยไม่ได้ เดี่ยวนี้เอาเครื่องทุนแรงกันหมดแล้ว ลูกเต๋มาถึงได้โง่ โบราณสอนให้เราคิด สอนให้เราประดิษฐ์ สร้างสรรค์ ให้เราริเริ่มดำเนินงานทางดียารอแต่ประการใด คือโบราณ แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีแล้ว มีเครื่องคิดเลข ถ้าไม่มีเครื่องคิดเลขทำอย่างไร ก็แย..

วิปัสสนากรรมฐานเป็นเรื่องเรื่องปัญญา ทำให้เราแก้ปัญหาได้เพราะปัญญาของเราเอง ไม่ใช่คนอื่นมาแก้ให้เรา ถ้าจะมีสุขทุกข์ประการใด ก็เรารู้ตัวอยู่อย่างนี้ คนอื่นหาได้รู้ไม่ มีความหมายมาก เพราะฉะนั้นการแผ่เมตตา ถ้าโยมเจริญกรรมฐานได้ครบวงจร ได้พ่อสมเด็จ บางนางหนาเมื่อไหร่ แผ่เมตตาได้ ก่อนจะแผ่เมตตา ไม่ใช่ทำไปแผ่ไปไม่ได้ ต้องทำให้ครบวงจรให้จบก่อน ใจสบาย ไม่เจ็บปวดด้วยกิเลส และไม่เจ็บปวดด้วยความทุกข์ ความสุขไม่เจ็บปวดด้วยความทุกข์แล้ว แผ่ได้โดย หลับตา หายใจเข้า อัสสาสะ ปัสสาสะ ออกไปทางหน้าผาก แล้วตรงไปที่ต้องการประสงค์ จะให้ลูกที่อเมริกา ลูกเอ๋ยจงมีความสุขความเจริญนะลูกนะ เพราะเรามีพลังส่งแล้ว ลูกได้รับความสุขทันทีเดี๋ยวนั้นด้วย จะเห็นพ่อทันที ถ้าแม่แผ่จะเห็นแม่ ที่ในกรุงเทพฯ เป็นตัวอย่าง เช่น รองประธานกรรมการ ผู้จัดการธนาคารทหารไทย ท่านแผ่ไปให้ลูกท่านที่อเมริกาอย่างนี้ แล้วย้อนกลับมาหาท่านว่าลูกได้รับแล้ว นี่แผ่อย่างนี้ แล้ว

ท่านนั่งกรรมฐานเก่งอย่างที่เรารู้จักถวายท่าน ให้ท่านเข้าใจอย่างนี้ แต่บางคนแผ่เมตตาไม่เป็น ไม่รู้จะส่งทางไหน อาตมาถึงนั่น เห็นหนอ...ทางหน้าผากตรงไป จะเห็นได้ชัดเจน และก็รู้สึกเข้าออกได้ชัดเจน แผ่ได้เลย อาตมาถึงบอกว่า ว่าอะไรไม่ได้ ขอให้ว่าอย่างนี้นะ “เมตตาคุณหนึ่ง อระหัง เมตตา” เมตตาแปลว่า ความปรารถนาดีมีคุณต่อชาวโลกคือเมตตา อระหังแปลว่าไกลจากกิเลสถึงจะมีเมตตา ถ้าไม่ไกลจากกิเลส ยังมีกิเลสมากมายอย่างนี้ไม่มีเมตตา อระหัง เมตตา คนที่จะมีเมตตาต้องไกลจากกิเลสอาสวะ มันเป็นบทความที่น่าคิดพิจารณาด้วยปัญญาเหลือเกิน เท่านั้นไม่มีอื่นใดแน่นอน

ยืนหนอ ๕ ครั้ง ต้องการจะสร้างฐานะ ยืนหนอ... ยืนหนอ... ๆ ๆ ๆ ถ้าสติครบวงจร มีทั้งพ่อทั้งแม่อย่างทีกล่าว พ่อก็บาง สมเด็จพระนางพญาหนานแน่น อดทน ตายให้มันตายซะ ตายให้มันตาย มีทั้งแม่ทั้งพ่อ รับรองครบวงจร กิเลสก็เบาบาง จิตใจก็ใสสะอาด จะรู้กฎแห่งกรรมทันที ไม่ใช่หนังลัษตาส่งเดชแล้วจะรู้เอง เป็นไปไม่ได้แน่ อาตมาถึงสรุปให้ฟังว่ากรรมฐานไม่ใช่ของง่าย แต่ก็ไม่ใช่ของยาก ถ้าทำ ขอบพระทานโทษโยมอยู่ ม.๑ ปวดหัวยากมาก ขึ้น ม.๒, ม.๑ ก็ง่าย ม.๒ ปวดหัวอีกแล้ว ปวดหัวจิ้ง ผ่านขึ้น ม.๓, ม.๒ ง่ายหรือยากอย่างนี้หนึ่ง ๓๐ นาที ปวด ปวดมาก ตายให้มันตาย ถ้าผ่านสอบได้ ถ้าไม่ผ่านสอบตก เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป จิตก็ไม่ไปกังวล จิตก็ไม่เป็นอุปาทาน จะปวดได้อย่างไร ไข้ไหม เช่นหนึ่ง ๓๐ นาทีจะตาย ลองนั่ง ๑ ชั่วโมง ก็จะตาย พอกลับมาหนึ่ง ๓๐ นาทีเป็นไง สบายมาก นี่ตรงนี้ชัดเจน ท่านทั้งหลายกลับไปแล้วโปรดเดินจงกรมบ้าง มีเวลาน้อยทำน้อย มีเวลามากทำมาก ไม่มีเวลาตั้งสติทำงาน จำไว้ จะหยิบอะไรก็กำหนด พัฒนาจิตตรงนี้ เสียงหนอ... ให้ตั้งสติให้จริง ๆ จะได้ว่าคนนี่มันพูดโกหก คนนี้พูดจริง ไม่แปรผัน ไม่เปลี่ยนแปลง บางคนบอกไม่ว่าง ไม่ว่างได้ยังไง ตาก็ดูกันอยู่แล้ว หูก็ฟังแล้ว ปากก็พูดแล้ว นี่แหละคือกรรมฐาน ปากก็พูด ก่อนจะพูดก็มีสติหน่อยได้ไหม นี่ก็จะพูดไม่มีหูรูดเลยหรือ คนไม่มีหูรูดนี่มักจะขึ้นห้วยลงเขา

ขอฝากโยมที่ตั้งใจไว้ ถ้าเรายังจิตกังวลอย่าไปแผ่ ฟังไว้ นะ ถ้าจิตกังวล จิตไม่สูง จิตไม่สบายใจ อย่าไปแผ่ให้ลูกนะ ถ้าแผ่แล้ว เอาของไม่ดีไปให้ลูก อย่าแผ่ เอาของไม่ดีไปให้ลูก บางคนไม่รู้เรื่อง เดินจงกรมก็เดินส่งเดช นั่งก็ส่งเดช ไม่ได้อะไรเลย แล้วแผ่เลย จิตใจกำลังวุ่นวาย เลยเอาความวุ่นวายไปให้ลูกอีก จำไว้เลยนะ ตรงนี้พูดให้ชัดแล้วนะ วันนี้เทศน์ไม่เสียงแรงเปล่า วันนี้เทศน์จะไม่เอากัณฑ์เทศน์หรือกนะ มีศรัทธาเทศน์ให้โยมฟัง เพราะอะไรหรือเพราะญาติโยมทั้งหญิงและชายสวายน่ารัก น่าผูกพัน ควรจะเทศน์ให้ฟัง ไม่เอากัณฑ์เทศน์เลยนะเนี่ย ยังจะไม่ฟังอีกหรือ อาตมาต้องได้ปัตตานุโมทนา บุญสำเร็จด้วยการอนุโมทนา โยมที่ตั้งใจฟังก็จะสำเร็จด้วยการอนุโมทนา สาธุอนุโมทนา สาธุการ ได้แน่นอน

ถ้าอารมณ์ไม่ดีอย่าแผ่ละ นี่ยกตัวอย่าง โยมอารมณ์ไม่ดีแล้วแผ่มาให้ญาติสองคน แผ่ไปให้ลูกสาวกับลูกเขย มีตัวอย่าง โยมอารมณ์ไม่ดีทะเลาะกันกับแม่บ้าน แล้วก็ไม่ได้นั่งกรรมฐานแผ่เลย ให้ลูกอยู่เย็นเป็นสุข แต่อารมณ์นี้มันมาไม่ดี เลยมาโดนลูกเข้า เลยลูกเขยกับลูกสาวทะเลาะกันเลย ตีกันแหลกไปเลย นี่โยมอย่าแผ่ละ เราตีกันก็พอแล้ว ยังให้ลูกตีกันอีกหรือ นี่เรื่องจริงนะไม่ได้พูดเล่น แผ่เมื่อกำลังมีจิตเป็นกุศล ลูกกำลังทุกข์หายทุกข์ ลูกมีสุขก็ขอให้ลูกมีสุขยิ่ง ๆ นี่ตายตัวแล้ว แผ่ออกจากหน้าผาก

เพราะฉะนั้น สุจริตธรรม การเจริญกรรมฐานต้องการสุจริตธรรม จะพูดเป็นภาษาธรรมะให้ฟังสักเล็กน้อย สุจริตธรรมคือให้เกิดผลอย่างไร พูดข้อปฏิบัติแล้ว จะพูดวิธีการสุจริตธรรมทำให้เกิดผลอย่างไร คิดให้รอบคอบ คิดหนอ... คิดหนอ... ให้รอบคอบ ชอบระวัง ตั้งใจทรงศีลธรรม นำทางให้มันถูก ปลูกสติตำริชอบ ประกอบกุศล จะได้ผลอันดีเป็นหลักฐานสำคัญ คิดให้รอบคอบสักหน่อยก็จะเห็นได้ จะเห็นได้ในปัจจุบันนี้เอง อดีตอย่ารื้อฟื้น อนาคตอย่าจับมันคั้นให้มันตาย จะผิดหวังจะเสียใจ **“ไปไหนปากอย่าไว ใจอย่าเบา เรื่องเก่าอย่ารื้อฟื้น เรื่องอื่นอย่าคิด กิจที่ชอบ ทำให้มันเสร็จ”** ให้รอบคอบ ในปัจจุบันนี้เอง ผู้ประพฤติสุจริตธรรมย่อมเป็นคนไม่มีภัย ไม่มีเวร มีกาย วาจา ใจ ปลอดภัยไปเอง ความสุขที่เห็นกันอยู่แล้ว ส่วนผู้ประพฤติทุจริตธรรม ตรงกันข้าม มีกาย วาจา ใจ หมกมุ่นวุ่นวาย แม้จักมีทรัพย์ ยศ ชื่อเสียง สักเท่าใด ก็ไม่ช่วยให้ปลอดภัยได้ ต้องเปลืองทรัพย์ เปลืองสุข ระวังทรัพย์ ระวังรอด้าน นี่เป็นความสุขที่เห็นกันอยู่แล้ว ส่วนในอนาคตเล่าจักเป็นอย่างไร อาศัยพุทธภาษิตที่แสดงว่า :-

กल्याณการี กल्याณั ผู้ทำดีย่อมได้ดี

ปาปการี จ ปापกั ผู้ทำชั่วย่อมได้ชั่ว

จึงลงสันนิษฐานได้ว่า สุจริตธรรม อำนวยผลที่ดีคือความสุข ทุจริตธรรม อำนวยผลที่ชั่วคือความทุกข์ แม้ในอนาคตแน่แท้ หนึ่งในที่นี้รวมผลแห่งสุจริตธรรมทั้งสิ้น แสดงรวมยอดอย่างเดี่ยวว่าความสุข เพราะเหตุนี้ สิ่งใดเป็นอุปกรณ์แห่งความสุข หรือเรียกว่าสุขสมบัติ เช่น ความบริบูรณ์ทรัพย์ ผิวพรรณงาม อายุยืน ยศ ชื่อเสียง เป็นต้น สิ่งนั้นทั้งหมดเป็นผลแห่งสุจริตธรรม

จักแสดงวิธีปฏิบัติสุจริตธรรมสักคู่หนึ่งโดยย่อไว้ เผื่อผู้ต้องการต่อไป คือ **ไม่พยายาม คู่กับ เมตตา** เมื่ออารมณ์ร้ายอย่างเบาคือ ความหงุดหงิดไม่พอใจ แกร่งขึ้นเป็นความฉุนเฉียวร้ายกาจ แกร่งขึ้นอีกเป็นพยายาม เหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น ควรทำความรู้จักตัวและพิจารณาโดยนัยว่า นี้เท่ากับโทษตน เมาตนโดยตรง มิใช่ทำโทษหรือแผด

เผาผู้อื่นเลย คราวที่ตนผิดใจยังเคยให้อภัย ไม่ถือโทษโกรธแค้น เหตุไฉนเมื่อผู้อื่นทำผิดใจ จึงมาลงโทษแผดเผาตนเล่า ผู้อื่นที่ตนโกรธนั้น เขามีได้ทุกข์ร้อนไปกับเราด้วยเลย อนึ่ง ควรตั้งกติกาข้อบังคับสำหรับตนว่า เมื่อเกิดอารมณ์ร้าย มีโกรธเป็นต้นขึ้น จักไม่พูด จักไม่แสดงกิริยาของคนโกรธ หรือตั้งกติกาประการอื่นซึ่งอาจจะรักษาอารมณ์ร้ายเหล่านั้นไว้ ข้างใน มิให้ออกมาเด่นอยู่ข้างนอก และพยายามดับเสียด้วยอารมณ์เย็นชนิดใดชนิดหนึ่ง ด้วยการพิจารณาให้แยบคาย มิให้ลุกระพือลุยกองอยู่ได้

เมตตา - มิตร - ไมตรี สามคำนี้ เป็นคำหนึ่งอันเดียวกัน

เมตตา คือ ความรักใคร่ปรารถนาจะให้เป็นผู้สุข

มิตร คือ ผู้มีเมตตาปรารถนาสุขประโยชน์ต่อกัน

ไมตรี คือ ความมีเมตตาปรารถนาดีต่อกัน

ผู้ปรารถนาจะปลูกเมตตาให้จงงามอยู่ในจิต พึงปลูกด้วยการคิดแผ่ ในเบื้องต้นแผ่ ไปโดยเจาะจงก่อน ในบุคคลที่ชอบพอ มีมารดาบิดา ญาติมิตร เป็นต้น โดยนัยว่าผู้หนึ่ง ๆ จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่มีควมเบียดเบียน ไม่มีทุกข์ มีสุขสวัสดิ์ รักษาตนเถิด เมื่อจิตได้รับการฝึกหัดคุ้นเคยกับเมตตาเข้าแล้ว ก็แผ่ขยายให้กว้างออกไปโดยลำดับดังนี้ ในคนที่เฉยๆ ไม่ชอบไม่ชัง ในคนไม่ชอบน้อย ในคนที่ไม่ชอบมาก ในมนุษย์และดิรัจฉานไม่มีประมาณ **เมตตาจิต** เมื่อคิดแผ่กว้างออกไปเพียงใด มิตรและไมตรีก็มีความกว้างออกไปเพียงนั้น **เมตตาไมตรีจิตมิใช่อำนวยความสุขให้เฉพาะบุคคล ย่อมให้ความสุขแก่ชนส่วนรวมตั้งแต่ สองคนขึ้นไป** คือ หมู่ชนที่มีไมตรีจิตต่อกันย่อมหมดความระแวง ไม่ต้องจ่ายทรัพย์ จ่ายสุข ในการระวังหรือเตรียมรุกรับ มีโอกาสประกอบการงาน อันเป็นประโยชน์แก่ตนเอง และหมู่ เต็มที่มีความเจริญรุ่งเรืองและความสงบสุขโดยส่วนเดียว

เพราะเหตุนี้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นพระบรมศาสดาของเราทั้งหลาย ผู้ทรงมีพระเมตตาไมตรี มีมิตรภาพในสรรพสัตว์ ทอดพระเนตรเห็นการณโกล จึงได้ทรง ประทานศาสนธรรมไว้หนึ่งฉันทคาถา แปลความว่า **บุคคลพึงประพฤติธรรมให้เป็น สุจริต ไม่พึงประพฤติธรรมให้เป็นทุจริต ผู้มีปกติประพฤติธรรม ย่อมอยู่เป็นสุขใน โลกนี้และในโลกรอื่น ดังนี้**

ในข้อว่า พึงประพฤติธรรมให้เป็นสุจริต ไม่พึงประพฤติธรรมให้เป็นทุจริต ในฉันทคาถานั้น คำว่า ธรรม น่าจะหมายเอา การงานทั้งปวงที่ทำ ทางกาย วาจา และ การทำ การพูด การคิด ที่เป็นไปอยู่ตามปกตินี้เอง ทรงสอนให้ทำ พูด และคิด ให้เป็นสุจริต มิให้เป็นทุจริต

ส่วนในข้อที่ว่า ผู้มีปกติประพฤติธรรม ย่อมอยู่เป็นสุขนั้น คำว่า ธรรม หมายความว่า ความดี ดังคำว่า มีธรรมอยู่ในใจ ดังที่เข้าใจกันอยู่ทั่วไป ผู้ประพฤติกาย วาจา ให้สุจริต ไม่ประพฤติให้เป็นทุจริต ทั้งประพฤติธรรม คือมีธรรมอยู่ในใจ ย่อมอยู่เป็นสุขในโลกนี้ และในโลกอื่น คือในโลกอนาคต อันจะคอยเลื่อนมาเป็นโลกปัจจุบันแก่ทุก ๆ คนในเวลาไม่ช้า

ความสุข ย่อมเกิดจากเหตุภายใน คือ สุจริตธรรม ด้วยประการดังนี้ เพราะฉะนั้น ผู้ปรารถนาสุข เมื่อจับตั้งเหตุการณแห่งความสุขและความทุกข์ได้เช่นนี้แล้ว ควรเว้นทุจริตต่อธรรม อันเป็นเหตุของความทุกข์ ควรประพฤติสุจริตธรรม อันเป็นเหตุของความ สุข ถ้าประพฤติดังนี้ ชื่อว่าได้ก่อเหตุการณของความสุขสมบัติทั้งปวงไว้แล้ว นี่เป็น ความชอบยิ่งของตนเอง ถ้ากลับประพฤติทุจริตต่อธรรม เว้นสุจริตธรรมเสีย ย่อมชื่อว่าได้ก่อ เหตุการณแห่งความทุกข์พิบัติทั้งปวงไว้แล้ว นี่เป็นความผิดของตนเอง

อนึ่ง ถ้ามีปัญหาในชีวิตปัจจุบันของผู้ประพฤติสุจริตธรรม หรือทุจริตต่อธรรมเกิดขึ้น พึงทราบว่ ในคราวที่สุจริตธรรมที่ได้ทำไว้แล้วกำลังให้ผลอยู่ ผู้ประพฤติทุจริตต่อธรรมย่อม พรั่งพร้อมด้วยสุขสมบัติ และความสดชื่นร่าเริง อาจสำคัญทุจริตต่อธรรมดูจหน้าหวาน และ อาจยับยั้นผู้ประพฤติสุจริตธรรมได้ แต่ในการที่ทุจริตต่อธรรมของตนให้ผล ก็จักต้อง ประจวบทุกข์พิบัติ ชบเซาเศร้าหมอง ดุจต้นไม้ฤดูแล้ง อนึ่งในคราวที่ทุจริตต่อธรรมที่ได้ทำ ไว้แล้วกำลังให้ผลอยู่ ผู้ประพฤติสุจริตธรรมก็ยังต้องประสบทุกข์พิบัติชบเซาอับเฉาอยู่ก่อน แต่ในการที่สุจริตธรรมของตนให้ผลย่อมเกิดสุขสมบัติอย่างน่าพิศวง ดุจต้นไม้ในฤดูฝน แม้ สุจริตธรรมจักยังไม่ให้ผล โดยนัยที่กล่าวนี้ กาย วาจา และใจ ของตน ก็ย่อมปลอดโปร่ง เป็นสุขสงบ เป็นผลที่มีประจำทุกทีวารাত্রีกาลดังที่กล่าวแล้ว

วันนี้ก็สมควรแก่เวลา ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย อำนาจบุญกุศลทั้งหลาย อำนาจปู่ย่าตายาย อำนาจคุณครูอุปัชฌาย์อาจารย์ อำนาจเทพไททุกแห่งเหล่า อำนาจ พระมหาบพิตรพระราชสมภารเจ้า อำนาจสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ โปรด ประสาทพรให้ญาติโยมทั้งหลาย จงประสบแต่ความสุขความเจริญโดยทั่วหน้ากัน ขอทุก ท่านจงเจริญไปด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ นี้ก็คิดสิ่งหนึ่งประการใดก็ ให้ สมความมุ่งมาดปรารถนา ด้วยกันทุก ๆ ท่าน ณ โอกาสบัดนี้เทอญ.